

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8SŽk/23/2020
Identifikačné číslo spisu: 5018200513
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Šobichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5018200513.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Šobichovej a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobkyne: KOMTERM Slovensko, a.s., Na stanicu 22, Žilina, IČO: 35 792 604, zastúpenej advokátkou: Mgr. Soňa Grošaftová, Hodžova 13, Žilina, proti žalovanej: Obec Nižná, Nová doba 506, Nižná, o žalobe opomenutého účastníka z 20. 12. 2018, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uneseniu Krajského súdu v Žiline zo 17. 3. 2020, č. k. 30S/175/2018-120, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 17. 3. 2020, č. k. 30S/175/2018-120, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým uznesením správny súd postupom podľa § 98 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z. z. (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby správny súd žalovanej uložil povinnosť doručiť žalobkyni ako účastníčke administratívneho konania rozhodnutie žalovanej z 5. 4. 2018, č. OCU-S2018/00727-2, ktorým žalovaná podľa ust. § 31 písm. c/ zákona č. 657/2004 Z. z. (ďalej tiež „zákon o tepelnej energetike“) rozhodla o žiadosti o vydanie záväzného stanoviska o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky pre obchodnú spoločnosť AMM byty s. r. o. nasledovane: „Podľa § 12 ods. 8 zákona č. 657/2004 Z.z. vydáva žiadateľovi súhlas na vybudovanie sústavy tepelných zariadení s celkovým inštalovaným tepelným výkonom 235 kW v rámci stavby Rekonštrukcia - Bytový dom Nižná, kotolňa a konštatuje súlad navrhovanej činnosti s príslušnými záväznými dokumentmi obce v oblasti tepelnej energetiky.“

2. V dôvodoch rozhodnutia správny súd konštatoval, že žalobkyňa nebola aktívne procesne legitimovaná na podanie žaloby, nakoľko nebola účastníčkou administratívneho konania. Podstatným pre určenie, či

žalobkyne prináležalo postavenie účastníka administratívneho konania bolo ust. § 12 ods. 4 v spojení s § 12 ods. 8 a 9 zákona o tepelnej energetike. Správny súd výkladom ust. § 12 ods. 4 vyvodil, tri kumulatívne podmienky pre vznik statusu účastníka konania pre výrobcu alebo dodávateľa tepla z účinného centralizovaného tepla. Tieto podmienky sú (1.) dodávateľ je držiteľom povolenia na výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla (§ 2 písm. d/); (2.) dodávateľ dodáva teplo odberateľovi (§ 2 písm. d/, e/, § 19 ods. 1, 3 písm. a/ zákona o tepelnej energetike); (3.) iný subjekt (žiadateľ) požiadal o vydanie záväzného stanoviska obce o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení na vymedzenom území dodávateľa (§ 12 ods. 4 v spojení s § 2 písm. q/ a § 7 ods. 2 zákona o tepelnej energetike).

3. Správny súd považoval za splnenú len prvú z takto vymedzených podmienok.

4. Vo vzťahu k nesplneniu druhej podmienky správny súd nemal preukázané, že by žalobkyňa už dodávala teplo Bytovému domu Nižná nachádzajúcemu sa na parcele C-KN č. 709 v kat. úz. Nižná ako koncovému odberateľovi (§ 2 písm. e/ zákona o tepelnej energetike. Podľa správneho súdu ust. § 2 písm. d/ obsahujúce legálnu definíciu „dodávateľa“ viaže tento status na dodávanie tepla odberateľovi. Podľa správneho súdu zákonodarca jednoznačným a pochybnosti nevyvolávajúcim spôsobom vymedzil, že dodávateľom je subjekt, ktorý už teplo dodáva odberateľovi, pričom vzhľadom na znenie citovaného ust. § 12 ods. 4 citovaného zákona nie je možné akceptovať výklad, podľa ktorého pre naplnenie statusu dodávateľa v zmysle § 12 ods. 4 by bolo postačujúce, aby dodávateľ dodával teplo akémukoľvek odberateľovi, t. j. akejkolvek tretej osobe. Nakoľko z vykonaného dokazovania nebola preukázaná existencia dodávateľsko-odberateľského vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou AMM byty s.r.o. s dohodnutým odberným miestom - Bytový dom Nižná, druhú kumulatívnu podmienku správny súd nepovažoval za splnenú.

5. Vo vzťahu k tretej kumulatívnej podmienke správny súd posudzoval, či Bytový dom Nižná spadá do vymedzeného územia žalobkyne. Ani splnenie tretej podmienky nemal žalobkyňou preukázané. Žalobkyňa správne súdu predložila aktuálne znenie povolenia na výrobu a rozvod tepla zo dňa 14. 1. 2016, č. 2005T 0076, v znení jeho v porade 17. zmeny, ktoré sa odvoláva ako na svoju neoddeliteľnú časť na prílohu č. 1 (miesto podnikania a technický popis tepelných zariadení) a prílohu č. 2 (vymedzené územie). Správny súd pri tom poukázal na časový nesúvis medzi 1. a 2. prílohou. Kým Prílohu č. 1 žalobca správne súdu predložil v znení jej 17. zmeny, žalobcom predložená príloha č. 2 však je v znení jeho 2. zmeny z 29.1. 2007. Správny súd uvedeného z časového nesúladu usúdil, že zo žalobcom predloženého dôkazu (prílohy č. 2) nemožno bez ďalšieho ustáliť, aké je aktuálne vymedzené územie žalobcu, vo vzťahu ku ktorému bolo žalobcovi vydané povolenie č. 2005T0076 v znení 17. zmeny zo dňa 14.01.2016. Dodal, že ani z prílohy č. 1 (ktorá bola správne súdu predložená v aktuálnom znení), a ktorá špecifikuje „miesto podnikania a technický popis zariadení na výrobu tepla“, nevyplýva, že by Bytový dom Nižná na parcele C-KN č. 709 v kat. úz. Nižná bol súčasťou týchto zariadení.

6. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ S.s.p.. Nakoľko žalobu odmietol, žiaden účastníkov nemal právo na náhradu trov konania.

II. Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

7. Proti právoplatnému uzneseniu správneho súdu podala žalobkyňa včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. Namietala, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Kasačnému súdu navrhla, aby napadnuté uznesenie správneho súdu zmenil tak, že žalovaná je povinná doručiť žalobkyňi rozhodnutie z 5. 4. 2018, č. OCU-S2018/00727-2.

8. Podľa žalobkyne výklad § 12 ods. 4 zákona o tepelnej energetike prezentovaný správnym súdom je nesprávny a mína sa účelu zákona. Žalobkyňa tvrdí, že je dodávateľom tepla z centrálného zdroja tepla a tento zdroj predstavuje ústredný centrálny zdroj tepla, nakoľko ide o teplo vyrábané z biomasy.

9. Namietala nesplnenie podmienok jej účasti v administratívnom konaní spočívajúce v nepreukázaní „dodávateľsko-odberateľského vzťahu“ a nepreukázanie „vymedzeného územia.“

10. Zákonou podmienkou na priznanie účasti v konaní o vydanie záväzného stanoviska je výlučne skúmanie, či podľa povolenia ide o dodávateľa tepla z centrálného zdroja tepla a či podľa grafickej časti prílohy č. 2 povolenia sa má vydať záväzný stanovisko pre žiadateľa, ktorý plánuje budovať nový tepelný zdroj na vymedzenom území tohto dodávateľa.

11. Preto podľa žalobkyne skúmanie existencie dodávateľsko-odberateľského vzťahu, nie je zákonnou podmienkou účasti konania o vydanie záväzného stanoviska obce o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky a nepredstavuje ani podmienku pre definovanie „vymedzeného územia“. Záver vyslovený súdom je v rozpore so zákonom. Účelom konania o vydanie záväzného stanoviska je skúmanie potreby nových tepelných zdrojov, a to práve v územiach, v ktorých funguje centrálna zásobovanie teplom.

12. Pokiaľ ide o nepreukázanie „vymedzeného územia“ žalobkyňa uviedla, že katastrálne územie obce Nižná, v ktorom obec ako príslušný stavebný úrad dodatočne povoľuje výstavbu sústavy tepelného zariadenia v rámci rekonštrukcie uvádzaného objektu, je vymedzeným územím žalobkyne ako dodávateľa tepla z CZT, ktoré je vymedzené grafickou prílohou č. 2 k povoleniu na podnikanie.

13. V tejto súvislosti tiež polemizovala so záverom súdu, že nepreukázala zápis technologického zariadenia v prílohe č. 2 povolenia (popis zariadení), ktorý považuje za nelogický. Každé nové technologické zariadenie môže byť na podklade žiadosti zapísané do prílohy až po jeho vybudovaní.

14. Na podporu svojich tvrdení vo vzťahu k otázke výkladu pojmov „vymedzené územie“ a „dodávateľ tepla z centralizovaného územia“ poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. 9. 2017, sp. zn. 4Sžk/2/2016.

15. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s výkladom správneho súdu vo vzťahu k ust. § 12 ods. 4 zákona o tepelnej energetike. Kasačnú sťažnosť navrhol zamietnuť.

III. Konanie pred kasačným súdom

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 452 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka včas § 443 ods. 1 S.s.p., preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Kasačný takto rozhodol bez pojednávania (§ 455 S.s.p., § 457 ods. 2 S.s.p.).

17. Podľa § 2 písm. d/ zákona o tepelnej energetike, dodávateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi

18. Podľa § 2 písm. q/ zákona o tepelnej energetike, na účely tohto zákona sa rozumie vymedzeným územím územie, na ktorom sa dodávateľovi ukladá povinnosť distribúcie a dodávky tepla.

19. Podľa § 12 ods. 2 zákona o tepelnej energetike, o vydaní osvedčenia rozhodne ministerstvo na základe písomnej žiadosti podľa odseku 1 do 30 dní od jej doručenia a po vyhodnotení

- a) potreby nových zdrojov tepla a rozvodov tepla na území, ktoré má byť zásobované teplom z výstavby sústavy tepelných zariadení, na ktorú sa žiada vydať osvedčenie,
- b) využitia domácich obnoviteľných zdrojov energie,
- c) možnosti získavania tepelnej energie na území, na ktorom má byť výstavba uskutočnená, z kombinovanej výroby elektriny a tepla,
- d) plnenia požiadaviek na ochranu životného prostredia,
- e) hospodárnosti a energetickej účinnosti sústavy tepelných zariadení, na ktorej výstavbu sa osvedčenie požaduje,
- f) využitia vysoko účinnej kombinovanej výroby elektriny a tepla alebo obnoviteľných zdrojov energie v systémoch centralizovaného zásobovania teplom,
- g) vplyvov na hospodárnosť a energetickú efektívnosť iných dotknutých sústav tepelných zariadení na vymedzenom území najmä systémov centralizovaného zásobovania teplom a centrálnych okrskových zdrojov tepla.

20. Podľa § 12 ods. 3 zákona o tepelnej energetike, ministerstvo osvedčenie podľa odseku 1 nevydá, ak sa výstavbou sústavy tepelných zariadení zníži odber tepla z existujúceho účinného centralizovaného zásobovania teplom a preukázateľne sa na základe energetickeho auditu podľa osobitného predpisu

- a) zhorší vplyv na životné prostredie najmä zvýšením emisií znečisťujúcich látok do ovzdušia alebo zvýšením emisií skleníkových plynov,
- b) zhorší hospodárnosť účinného centralizovaného zásobovania teplom najmä zvýšením strát pri výrobe a rozvoze tepla alebo
- c) zvýšia náklady za teplo koncovým odberateľom alebo konečným spotrebiteľom, ktorým sa dodáva teplo z účinného centralizovaného zásobovania teplom.

21. Podľa § 12 ods. 4 zákona o tepelnej energetike, pri žiadosti o vydanie osvedčenia na vymedzenom území dodávateľa zo zdroja tepla v centralizovanom zásobovaní teplom je účastníkom konania o vydanie osvedčenia podľa odseku 1 osoba, ktorá podala žiadosť o vydanie osvedčenia a dodávateľ na vymedzenom území.

22. Podľa § 12 ods. 8 zákona o tepelnej energetike, výstavbu sústavy tepelných zariadení s celkovým inštalovaným tepelným výkonom od 100 kW vrátane do 10 MW možno uskutočniť len na základe záväzného stanoviska obce o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky.

23. Podľa § 12 ods. 9 zákona o tepelnej energetike, na vydanie záväzného stanoviska obce podľa odseku 8 sa vzťahujú ustanovenia odsekov 2 až 7.

24. Podľa § 12 ods. 10 zákona o tepelnej energetike, pri výstavbe sústavy tepelných zariadení na vymedzenom území je dodávateľ v konaní podľa osobitného predpisu dotknutým orgánom, ktorého stanovisko je záväzné. Dodávateľ tepla má súčasne postavenie účastníka konania podľa osobitného predpisu, ak sa povoľuje výstavba sústavy tepelných zariadení alebo jej časti na vymedzenom území dodávateľa zo zdroja tepla v centralizovanom zásobovaní teplom.

25. Podľa § 31 ods. 1 písm. c/ zákona o tepelnej energetike, obec rozhoduje o vydaní záväzného stanoviska obce o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s celkovým inštalovaným tepelným výkonom do 10 MW s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky; ak koncepcia rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky nie je súčasťou záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie obce, je obec povinná rozhodnúť o vydaní záväzného stanoviska o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky, na základe individuálneho posúdenia opodstatnenosti výstavby.

26. Podľa § 179 ods. 1 S.s.p., ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť

tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

27. V konaní nie je sporné, že žalovaná rozhodnutie o záväznom stanovisku obce žalobkyni nedoručovala a nekonala s ňou ako s účastníčkou administratívneho konania. Proti uvedenému žalobkyňa brojila žalobou opomenutého účastníka konania podľa § 179 S.s.p.

28. Správny súd žalobu opomenutého účastníka konania odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou. Konštatoval, že žalobkyni nesvedčí aktívna vecná legitímácia na podanie žaloby opomenutého účastníka konania nakoľko nezistil, že by sa so žalobkyňou malo konať ako s účastníčkou konania o vydanie záväzného stanoviska obce podľa § 12 ods. 8 zákona o tepelnej energetike.

29. Z citovaných ustanovení zákona o tepelnej energetike (§ 12 ods. 8 a 9 v spojení s ods. 4) vyplýva, že účastníkmi konania o vydanie záväzného stanoviska obce o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky, osoba ktorá podala žiadosť o vydanie záväzného stanoviska obce (spoločnosť AMM byty s. r. o.) a dodávateľ na vymedzenom území.

30. Jadrom sporu v konaní je výklad pojmu dodávateľa na vymedzenom území a z toho vyplývajúce podmienky pre jeho účasť v konaní o vydaní záväzného stanoviska obce podľa § 12 ods. 8 zákona o tepelnej energetike.

31. Správny súd pri výklade ustanovenia § 12 ods. 4 zákona o tepelnej energetike a konkrétne pojmu dodávateľ na vymedzenom území vyvodil tri kumulatívne podmienky pre priznanie statusu účastníka konania v konaní o vydaní záväzného stanoviska obce o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky. Týmito boli (1.) dodávateľ je držiteľom povolenia na výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla (§ 2 písm. d/); (2.) dodávateľ dodáva teplo odberateľovi (§ 2 písm. d/, e/, § 19 ods. 1, 3 písm. a/ zákona o tepelnej energetike); (3.) iný subjekt (žiadateľ) požiadal o vydanie záväzného stanoviska obce o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení na vymedzenom území dodávateľa (§ 12 ods. 4 v spojení s § 2 písm. q/ a § 7 ods. 2 zákona o tepelnej energetike).

32. Vzhľadom na uvedené podstatným pre rozhodnutie správneho súdu bolo skúmanie dodávateľsko-odberateľského vzťahu medzi žalobkyňou a žiadateľkou o vydanie záväzného stanoviska

33. Uvedené vyvodil z definície dodávateľa v úvodných ustanoveniach zákona o tepelnej energetike (§ 2 ods. písm. g/), podľa ktorej dodávateľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi.

34. Kasačný súd interpretáciu prezentovanú správnym súdom nepovažuje za správnu. V prvom rade pripomína, že už v minulosti judikoval v uznesení z 29. 6. 2016, sp. zn. 4Sžk/2/2016, že pre účely zákona č. 657/2004 Z. z. dodávateľ neznamená dodávateľ voči konkrétnemu odberateľovi/konečnému spotrebiteľovi, ale všeobecne ten, kto má aspoň nejakých odberateľov.

35. Kasačný súd sa preto v uvedenom stotožňuje s podstatnou kasačnou námietkou žalobkyne a konštatuje, že existencia dodávateľsko-odberateľského vzťahu medzi žalobkyňou a žiadateľkou o vydanie o záväzného stanoviska obce nie je nevyhnutnou podmienkou, od ktorej by závisel vznik statusu účastníka konania v konaní o vydaní záväzného stanoviska obce podľa § 12 ods. 8 v spojení s § 12 ods. 4 zákona o tepelnej energetike.

36. Skúmanie existencie dodávateľsko-odberateľského vzťahu v konaní o vydaní záväzného stanoviska obce podľa § 12 ods. 8 by znamenalo nepochopenie účelu rozhodovania o vydaní záväzného stanoviska

obce o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky.

37. Účelom posudzovania vplyvu výstavby obcou nie je skúmanie jej vplyvu na zmluvné vzťahy medzi dodávateľom a jeho odberateľom v súvislosti s výstavbou tepelných zariadení, no sleduje širší verejný záujem spočívajúci v ochrane životného prostredia, hospodárnosti účinného zásobovania teplom a nákladov za teplo pre koncových odberateľov alebo konečných spotrebiteľov vo vymedzenom území (§ 12 ods. 3 zákona o tepelnej energetike).

38. Hoci z dôvodovej správy k zákonu č. 100/2014 Z. z., ktorým sa doplnilo ust. § 12 ods. 4 zákona o tepelnej energetike priznávajúce účasť v konaní o vydaní osvedčenia (záväzného stanoviska obce) aj dodávateľovi na vymedzenom území, explicitne nevyplyva úmysel zákonodarcu pre priznanie statusu účastníka konania v konaní dodávateľovi na vymedzenom území, no tento možno uchopiť prostredníctvom § 12 ods. 2 tohto zákona, ktorý vyratúva hodnotiace kritéria.

39. V tejto súvislosti sa zdá významným, že okrem iného sa v tomto konaní vyhodnocuje aj: využitie vysoko účinnej kombinovanej výroby elektriny a tepla alebo obnoviteľných zdrojov energie v systémoch centralizovaného zásobovania teplom (§ 12 ods. 2 písm. f/), ako aj vplyv na hospodárnosť a energetickú efektívnosť iných dotknutých sústav tepelných zariadení na vymedzenom území najmä systémov centralizovaného zásobovania teplom a centrálnych okrskových zdrojov tepla (§ 12 ods. 2 písm. g/). Na okraj je potrebné tiež dodať, že medzi týmito kritériami nie je uvedené kritérium posúdenia podľa § 21 ods. 3 zákona, preto otázka prednostného pokrytia v zmysle ust. § 21 zákona o tepelnej energetike nie je podľa názoru kasačného súdu kritériom pre posúdenie veci obcou v rámci vydania záväzného stanoviska obce podľa § 12 ods. 8 a § 31 ods. 1 písm. c/, hoci by si to žalobkyňa priała.

40. Požiadavka na účasť dodávateľa tepla na vymedzenom území sa preto kasačnému súdu javí ako plne opodstatnená bez ohľadu na predchádzajúcu existenciu konkrétneho „dodávateľsko-odberateľského“ vzťahu medzi žiadateľom o záväzné stanovisko obce a dodávateľom na vymedzenom území.

41. Pokiaľ ide o súvisiacu problematiku vymedzeného územia, zákon o tepelnej energetike definuje vymedzené územie ako územie, na ktorom sa dodávateľovi ukladá povinnosť distribúcie a dodávky tepla. Hoci ho zákon bližšie nedefinuje, z jazykového výkladu pojmu územie (tradične časť zemského povrchu) vyplýva, že vymedzené územie je potrebné chápať ako geograficky ohraničenú časť územia obce alebo mesta určenú jej hranicami. Z tohto pohľadu nie je podstatné či k objektom, ktoré sú predmetom žiadosti o vydanie záväzného stanoviska obce podľa § 12 ods. 8 zákona o tepelnej energetike vedie už existujúci verejný rozvod tepla resp. tepelná prípojka. Rozhodujúcim je len či sa pozemky, na ktorých je plánovaná výstavba sústavy tepelných zariadení, nachádzajú na vymedzenom území určenom jeho hranicami.

42. Z uvedených dôvodov by malo byť pre posúdenie vzniku účasti v súlade s § 12 ods. 4 zákona o tepelnej energetike postačujúcim len posúdenie otázky, či pozemky, na ktorých je plánovaná výstavba tepelných zariadení žiadateľky o vydanie záväzného stanoviska obce spadajú do vymedzeného územia dodávateľa tepla z centrálného zdroja tepla, a to nezávisle od existencie dodávateľsko-odberateľského vzťahu medzi žalobkyňou a žiadateľkou záväzné stanovisko obce podľa § 12 ods. 8 zákona o tepelnej energetike.

43. Správny súd už posudzoval otázku, či novo vybudované tepelné zariadenia žiadateľky o vydanie záväzného stanoviska obce spadajú do vymedzeného územia dodávateľa tepla z centrálného zdroja tepla. Túto otázku posudzoval v rámci ním vymedzenej tretej kumulatívnej podmienky, no otázku považoval len za podružnú, nakoľko nemal za preukázané splnenie preň podstatnej druhej kumulatívnej podmienky - existencie konkrétneho dodávateľsko-odberateľského vzťahu medzi žalobkyňou a žiadateľkou o záväzné stanovisko obce. Zmena právneho náhľadu kasačného súdu však vyvoláva potrebu, aby sa účastníckam konania otvorila možnosť uplatnenia práva opätovne vyjadriť sa k tejto otázke a prípadne predložiť nové dôkazy, ktoré z doterajšieho pohľadu neboli relevantné.

44. Kasačný súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., a preto napadnutý rozsudok správneho

súdu zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 462 ods. 1 S.s.p. na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúvaní rozhodnutia žalovaného vo vyššie naznačenom smere. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

45. Senát kasačného súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.